

"Den Cimbriske lagttager" - Løverdagen den 28de November, 1829.

Françaisefebere.

I Aalborg har indfundet sig en hidtil her ukjendt Smitsot, der kaldes Françaisefeber. Den angreb først Børn, dernæst Voxne, dernæst saadanne, der paa Baller sædvanlig kaldes gamle Folk. Luften skal slet ikke udbrede Smitten, derimod har man lagt Mærke til, at Sygdommen først ret har udbredt sig efterat de 3 Dansemestere ere komne til Byen, og især efter de offentlige, private og privatione Forelæsninger, der over Konsten holdes.

Febere har vel endnu ingen borttrykket, men man mener, den for aldrende Folk er skadelig, den ryster Hjernen og Nerverne for boldsomt, og sandt er det, den hos Voxne frembringer de besynderligste Convulsioner i stive Kroppe, saa Arme og Been blive ligesaa bevægelige, som Frøernes.

Françaisefebere ligner Koldfeber deri, at den frembringer rystende Bevægelser, men det er især i Fødderne der ikke sjeldne slaae 10 Smæk i en Takt, ja nogle skal til trods for Fiolen bringe det til 15, og Padagrister og Corpulente bringes ved Hjelp af en Bue og lidt Harwig til at gjøre de kortvilligste Spring.

Nogle antage denne Feber som et Varsel for stræng Vinter, da den indfinder sig med de bekjendte 4 Fiske i Almanacken, ja mene endog den kan hjelpe til at spare paa Kullene, der koste nu 16 Mk. Td. Andre troe, at ved den skrækkelige Rysten i Husene er Silden jaget fra Fjorden, saa at hvis ikke de saakaldte Sildemadamer ogsaa faa Françaisefebere i Vinter, hvortil et Institut skal være i Forslag, veed man slet ikke, hvad man skal give dem at tage vare i Vinter.

Françaisefebere skal, mene somme Folk ikke være nær saa farlig som Comediefebere, men jeg for min Part, antager den ikke mindre farlig, thi den betager det smukke Kjønn, saa aldeles, at de i Kjøkken og Spisekammer gjøre intet uden Françaiser, som det her hedder, ja lave Ragout efter en trykt Dansebog.

Med den yderste Gratie hoppe Chapeauer Françaiser fra Rosinskuffen til Tjæreballien og lære Bønderpigerne fra Gu Trinene, naar de komme for at kjøbe Træsko, der egentlig mod denne Feber er den bedste Fodbeklædning.

Françaisefebere.

I Aalborg har indfundet sig en hidtil her ukjendt Smitsot, der kaldes Françaisefeber.

Den angreb først Børn, dernæst Voxne, dernæst saadanne, der paa Baller sædvanlig kaldes gamle Folk. Luften skal slet ikke udbrede Smitten, derimod har man lagt Mærke til, at Sygdommen først ret har udbredt sig efterat de 3 Dansemestere ere komne til Byen, og især efter de offentlige, private og privatione Forelæsninger, der over Konsten holdes.

Febere har vel endnu ingen borttrykket, men man mener, den for aldrende Folk er skadelig, den ryster Hjernen og Nerverne for vildsomt, og sandt er det, den hos Voxne frembringer de besynderligste Convulsioner i stive Kroppe, saa Arme og Been blive ligesaa bevægelige, som Frøernes.

Françaisefebere ligner Koldfeber deri, at den frembringer rystende Bevægelser, men det er især Fødderne der ikke sjeldne slaae 10 Smæk i en Takt, ja nogle skal til trods for Fiolen bringe det til 15, og Padagrister og Corpulente bringes ved Hjelp af en Bue og lidt Harwig til at gjøre de kortvilligste Spring.

Nogle antage denne Feber som et Varsel for stræng Vinter, da den indfinder sig med de bekjendte 4 Fiske i Almanacken, ja mene endog den kan hjelpe til at spare paa Kullene, der koste nu 16 Mk. Td. Andre troe, at ved den skrækkelige Rysten i Husene er Silden jaget fra Fjorden, saa at hvis ikke de saakaldte Sildemadamer ogsaa faa Françaisefebere i Vinter, hvortil et Institut skal være i Forslag, veed man slet ikke, hvad man skal give dem at tage vare i Vinter.

Françaisefebere skal, mene somme Folk ikke være nær saa farlig som Comediefebere, men jeg for min Part, antager den ikke mindre farlig, thi den betager det smukke Kjønn, saa aldeles, at de i Kjøkken og Spisekammer gjøre intet uden Françaiser, som det her hedder, ja lave Ragout efter en trykt Dansebog.

Med den yderste Gratie hoppe Chapeauer Françaiser fra Rosinskuffen til Tjæreballien og lære Bønderpigerne fra Gu Trinene, naar de komme for at kjøbe Træsko, der egentlig mod denne Feber er den bedste Fodbeklædning.

"Den Cimbriske lagttager" - Löverdagen den 28de November, 1829.

Feberen skal ogsaa saaledes have betaget Mange, at de slet ikke kan ventes restituerede til der skal spilles for Byens Huusarme, Bombebøssen og Skovbakken, saa at der neppe i Aar bliver givet noget Skuespil til Bedste for dem, ifald ikke Stadens verdslige og geistlige Fædre ville formaae deres egne og andres Qvindfolk til at spille lidt Tid og Flid til det, der kan ansees almeennyttigt? — thi at man offentlig vil give Françaiser til Bedste for slige Indretninger, er vel blot et Byrygte.

Naar jeg nu om Aftenen hører Fiol og Bas i alle Gader og seer Skyggen af alle de lystelige Bukkespring, der ryste de gamle Huse, kommer altid mit gamle Spørgsmaal mig paa Læberne: „Skal nogen gaae i sin Moder igjen for atter at vorde Barn?"

Feberen skal ogsaa saaledes have betaget Mange, at de slet ikke kan ventes restituerede til der skal spilles for Byens Huusarme, Bombebøssen og Skovbakken, saa der neppe i Aar bliver givet noget Skuespil til Bedste for dem, ifald ikke Stadens verdslige og geistlige Fædre ville formaae deres egne og andres Qvindfolk til at spille lidt Tid og Flid til det, der kan ansees almeennyttigt? - thi at man offentligt vil give Françaiser til Bedste for slige Indretninger, er vel blot et Byrygte.

Naar jeg ny om Aftenen hører Fiol og Bas i alle Gader og seer Skyggen af alle de lystelige Bukkespring, der ryste de gamle Huse, kommer altid mit gamle Spørgsmaal mig paa Læberne: "Skal nogen gaae i sin Moder igjen for atter at vorde Barn?"
